

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 37/18
Luxembourg, 10. april 2018

Sodba v zadevi C-191/16
Romano Pisciotti/Bundesrepublik Deutschland

Država članica ni zavezana, da vsakemu državljanu Unije, ki se nahaja na njenem ozemlju, omogoči uveljavljanje prepovedi izročitve v Združene države, ki velja za njene državljane

Pred izročitvijo tega državljana pa mora zaprosena država članica državi članici, iz katere ta prihaja, omogočiti, da v okviru evropskega naloga za prijetje zahteva njegovo predajo

Romano Pisciotti, italijanski državljan, je bil v Združenih državah Amerike obdolžen, da je sodeloval pri protikonkurenčnih dogovorih na področju prodaje cevi za uporabo v pomorstvu. Ob prestopu njegovega leta iz Nigerije v Italijo je bil prijet v Nemčiji. Na podlagi sporazuma o izročitvi EU-ZDA je bil izročen v Združene države, kjer je bil nato obsojen na plačilo globe in na dve leti zaporne kazni.

R. Pisciotti je pri Landgericht Berlin (deželno sodišče v Berlinu, Nemčija) vložil tožbo in predlagal, naj se Nemčiji naloži plačilo odškodnine. Po njegovem mnenju je Nemčija kršila pravo Unije in, natančneje, splošno načelo prepovedi diskriminacije, ker mu ni omogočila uveljavljanja prepovedi izročitve, ki jo nemška ustava določa za vse nemške državljane.

Landgericht Berlin je Sodišču predložilo vprašanje v zvezi s tem.

Sodišče je v sodbi z današnjega dne najprej ugotovilo, da položaj državljana Unije, kakršen je R. Pisciotti (v zvezi s katerim je bilo izdano zaprosilo za izročitev v Združene države in ki je bil zaradi morebitne izvršitve tega zaprosila prijet v državi članici (Nemčiji), ki ni država, katere državljan je (Italija)), spada na področje uporabe prava Unije, ker je ta državljan uresničeval svojo pravico do prostega gibanja v Uniji s tem, da je na svojem povratnem potovanju iz Nigerije prestopil v Nemčiji, in ker je bilo zaprosilo za izročitev izvršeno v okviru sporazuma EU-ZDA. Dejstvo, da je bil R. Pisciotti ob prijetju v Nemčiji zgolj v tranzitu, pri tem ni pomembno.

Sodišče je poleg tega ugotovilo, da v takem primeru **pravo Unije¹ ne nasprotuje temu, da zaprosena država članica (Nemčija) na podlagi ustavnopravne določbe razlikuje med svojimi državljani in državljani drugih držav članic ter da to izročitev odobri, medtem ko izročitev svojih državljanov prepoveduje, če je pristojnim organom države članice, katere državljan je ta državljan Unije (Italija), omogočila, da v okviru evropskega naloga za prijetje zahtevajo njegovo predajo, in če zadnjenavedena država ni sprejela nobenega ukrepa v zvezi s tem.**

Sodišče poudarja, da sporazum EU-ZDA načeloma omogoča, da država članica na podlagi določb dvostranskega sporazuma (kot je pogodba o izročitvi Nemčija-Združene države) ali pravil svojega ustavnega prava (kot je nemška ustava) svoje državljane obravnava drugače in njihovo izročitev prepove.

Res je sicer, da v položaju, kakršen je ta v sporu o glavni stvari, neenako obravnavanje, s katerim se omogoči izročitev državljana Unije, ki je državljan neke druge države članice (kot je R. Pisciotti), pomeni omejitev svobode gibanja.

¹ Prepoved vsakršne diskriminacije zaradi državljanstva in pravica vsakega državljana Unije do prostega gibanja.

Vendar je, kot je Sodišče že priznalo,² cilj preprečevanja nevarnosti nekaznovanosti oseb, ki so storile kaznivo dejanje, legitimen in lahko tako omejitev načeloma upraviči.

Potrebno je še, da je obravnavani ukrep nujen za uresničitev tega cilja in da tega cilja ni mogoče uresničiti z manj omejevalnim ukrepom, kot je predaja državljana Unije državi članici, iz katere ta prihaja, če je ta pristojna za uvedbo kazenskega postopka proti njemu v okviru evropskega naloga za prijetje, ki se nanaša na ista dejanja kot tista, ki so mu očitana v zaprosilu za izročitev.

V obravnavani zadevi so bili konzularni organi Italije obveščeni o položaju R. Pisciottija pred izvršitvijo zadevnega zaprosila za izročitev, pri čemer italijanski pravosodni organi evropskega naloga za prijetje v zvezi z njim niso izdali. Iz tega izhaja, da pravo Unije ni nasprotovalo izročitvi R. Pisciottija v Združene države.

OPOZORILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

² Sodba z dne 6. septembra 2016, Petruhhin, [C-182/15](#), glej tudi SM [št. 84/16](#).